

מסורת הש"ס

(א) לעיל ח. מכותיו ס. י. (ב) ופי' לעיל ל. לה. (ג) כמחמת דרבנן. (ד) ופי' לעיל לה. (ה) ופי' לעיל לה. (ו) ופי' לעיל לה. (ז) ופי' לעיל לה. (ח) ופי' לעיל לה. (ט) ופי' לעיל לה. (י) ופי' לעיל לה. (יא) ופי' לעיל לה. (יב) ופי' לעיל לה. (יג) ופי' לעיל לה. (יד) ופי' לעיל לה. (טו) ופי' לעיל לה. (טז) ופי' לעיל לה. (יז) ופי' לעיל לה. (יח) ופי' לעיל לה. (יט) ופי' לעיל לה. (כ) ופי' לעיל לה. (כא) ופי' לעיל לה. (כב) ופי' לעיל לה. (כג) ופי' לעיל לה. (כד) ופי' לעיל לה. (כה) ופי' לעיל לה. (כו) ופי' לעיל לה. (כז) ופי' לעיל לה. (כח) ופי' לעיל לה. (כט) ופי' לעיל לה. (ל) ופי' לעיל לה.

מי שהוציא אוהו פרק רביעי עירובין

נב.

עין משפט
נר מצוה

ס"א א מ"י פ"ו מ"ה'
עירובין הלכה ט טור
ש"ע ח"ח פ"י ס"ו פ"ק ג'
ע"ב ג מ"י ס"ט טור ש"ע
ס"ט פ"ק ח'

הא"י להק"ל להחמיר הוא. ואם תאמר תיסקי ליה לשמואל דסוף כ"ד מעברין (לקמן דף ס"א): דאמר שנת בעיר חריבה לנרנן מהלך את כולה וחזקה לה אלפים אמה הניח עירובו בעיר חריבה אין לו ממקומו אלא אלפים אמה וי"ל מכל מקום כסתמא כי אורחיה כשלין קנתן עירובו בעיר חריבה הוא להק"ל:

והיה יושב ערב שנת צניחא ומאמר שביחתי צניחא מקום מסוים היה בין שני החמומין: **מאי דעסיך**. דעשיר את ואמרת שביחתי במקום פלוני: **והא אמר רב נחמן**. דלא שרי ר' יהודה אלא במקומי ומינה כוונתיה דרב נחמן לעילוי: **שכפ**. שקונה שביחתי דרגלי יו"ט ד' אמות לקניית בית לצד מאלפים לכל רוח:

לחמירי הוא. דמפסקי ארבע אמות: **מתני'** מי שילא מעירו לילך בעיר אחרת שמערבין בה שקמוכה לעירו נחון ד' אלפים: **הוא מוסר לילך**. ואע"פ שלא אמר כלום כדפירשתי לעילוי דכיון שיש לו לשם בית והאי לא עקר דעתו מהליכתו ונתכוון לקנות שביחתי בסוף התחום והוא כענין האומר שביחתי במקום פלוני וקנה דהא עני הוא דהחזיק בדרך ולרבי מחיר דהאי עני הוא ואי אמר הוא קני אבל השתא דיכול היה לערב ולומר שביחתי במקום פלוני ולא אמר מספקא לן אי הוה דעתו לקנות שביחתי בסוף התחום או בצניחו והרי זה חמר גמל שאין לו אלא אלפים שבין ביתו לסוף התחום אבל אלפים שבעבר ביתו ללד השני הפסיד דשמא בסוף התחום קנה ומסוף התחום נמי לא קנה אלפים ללד עיר האחרת שמו לא קנה שביחתי כלן כי אם בצניחו: **גמ'** תינא נמי כה"ל דשני לז' ב' נחיס וביניהן שני תחומי שני עקיקין: **כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב**. דבריו ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי פה עת חמה הוא עת צניחה לומר למחר מושכים והולך אמר רבה לומר כולי למחר לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי לומר כמאן אולא הא דאמר עולא מי שהחזיק בדרך והחזירו חבריו הרי הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה רב יהודה בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נחן בר אושעיא כי הוה אויל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה הכא למחר קרית ואויל כמאן

אמר תהא שביחתי בצניחא א"ל אביי מאי דעתך ב"ר"מ ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה ואמר רב חסדא מחלוקת במקום פלוני והא ר"נ ותניא כוונתיה א"ל הדרי בי אמר רמי בר חמא הרי אמרו שבת יש לו ד"א ה"הגותן את עירובו י"ש לו ד"א או לא אמר רבא ת"ש לא אמרו מערבין בפת אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגלי ואי אמרת אין לו האי להקל להחמיר הוא אפילו הכי נוחא ליה כי היכי דלא נטרח וניפוק: **מתני'** מי שיצא לילך בעיר שמערבין בה והחזירו חבריו הוא מותר לילך וכל בני העיר אסורין דברי רבי יהודה ר"מ אומר כל שהוא יכול לערב ולא עירב הרי זה חמר גמל: **גמ'** מאי שנא איהו ומאי שנא אינהו אמר רב הונא הכא במאי שסקינן שבת שיש לו שני בתים וביניהן שני תחומי שבת איהו יכיון דנפק ליה לאורחא הוה ליה עני והני עשירי נינהו תניא נמי הכי מי שיש לו שני בתים וביניהן שני תחומי שבת כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב דבריו ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי בר יהודה י"פילו מצאו חבריו ואמר לו לין פה עת חמה הוא עת צניחה לומר למחר מושכים והולך אמר רבה לומר כולי למחר לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי לומר כמאן אולא הא דאמר עולא מי שהחזיק בדרך והחזירו חבריו הרי הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה רב יהודה בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נחן בר אושעיא כי הוה אויל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה הכא למחר קרית ואויל כמאן

גליין הש"ס

גמ' ש"י ד' אבות או
א"ל ע"י לקמן דף ס' ע"ב
תרי"ה מלן שנתיה ופי'
שם א"ל רבי נחמיה ליה
ע"י לעיל דף ס' ע"ב ופי'
לה ע"א:

מוסף רש"י

הגותן את עירובו יש
לו ד' אמות. אומר
ארבע אמות שביחתי או
לכו במקומות מחמת, ובי
היכי דהגותן את עירובו
בבית שמקנתו בחמים
ומקנתו מן לחמים מהלך
את כולה וחזקה לה אלפים
אמה. דהרי כל הכית כוליה
היא נחון תחומי.
כדמתרין לקמן ככד
מעברין (פ"א). אש"י עיר
נחילה מאלפין את כל עיר
קטנה ט"ו הא נמי כל ארבע
אמות היו להי כמות ופי'
לאחרי מוחן לחמים נחון
התחום (ע"ד ר"ב). האיל
ונחמין לקנות שם שביחתי
יו"ט ארבע אמות. והאיל
יהיה ארבע אמות מילתין
כחמולא היו להי כחמולא
(ע"ד ר"ב).

ועת צניחא ומאמר שביחתי צניחא מקום מסוים היה בין שני החמומין: מאי דעסיך. דעשיר את ואמרת שביחתי במקום פלוני: והא אמר רב נחמן. דלא שרי ר' יהודה אלא במקומי ומינה כוונתיה דרב נחמן לעילוי: שכפ. שקונה שביחתי דרגלי יו"ט ד' אמות לקניית בית לצד מאלפים לכל רוח: לחמירי הוא. דמפסקי ארבע אמות: מתני' מי שילא מעירו לילך בעיר אחרת שמערבין בה שקמוכה לעירו נחון ד' אלפים: הוא מוסר לילך. ואע"פ שלא אמר כלום כדפירשתי לעילוי דכיון שיש לו לשם בית והאי לא עקר דעתו מהליכתו ונתכוון לקנות שביחתי בסוף התחום והוא כענין האומר שביחתי במקום פלוני וקנה דהא עני הוא דהחזיק בדרך ולרבי מחיר דהאי עני הוא ואי אמר הוא קני אבל השתא דיכול היה לערב ולומר שביחתי במקום פלוני ולא אמר מספקא לן אי הוה דעתו לקנות שביחתי בסוף התחום או בצניחו והרי זה חמר גמל שאין לו אלא אלפים שבין ביתו לסוף התחום אבל אלפים שבעבר ביתו ללד השני הפסיד דשמא בסוף התחום קנה ומסוף התחום נמי לא קנה אלפים ללד עיר האחרת שמו לא קנה שביחתי כלן כי אם בצניחו: גמ' תינא נמי כה"ל דשני לז' ב' נחיס וביניהן שני תחומי שני עקיקין: כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב. דבריו ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי פה עת חמה הוא עת צניחה לומר למחר מושכים והולך אמר רבה לומר כולי למחר לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי לומר כמאן אולא הא דאמר עולא מי שהחזיק בדרך והחזירו חבריו הרי הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה רב יהודה בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נחן בר אושעיא כי הוה אויל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה הכא למחר קרית ואויל כמאן

ועת צניחא ומאמר שביחתי צניחא מקום מסוים היה בין שני החמומין: מאי דעסיך. דעשיר את ואמרת שביחתי במקום פלוני: והא אמר רב נחמן. דלא שרי ר' יהודה אלא במקומי ומינה כוונתיה דרב נחמן לעילוי: שכפ. שקונה שביחתי דרגלי יו"ט ד' אמות לקניית בית לצד מאלפים לכל רוח: לחמירי הוא. דמפסקי ארבע אמות: מתני' מי שילא מעירו לילך בעיר אחרת שמערבין בה שקמוכה לעירו נחון ד' אלפים: הוא מוסר לילך. ואע"פ שלא אמר כלום כדפירשתי לעילוי דכיון שיש לו לשם בית והאי לא עקר דעתו מהליכתו ונתכוון לקנות שביחתי בסוף התחום והוא כענין האומר שביחתי במקום פלוני וקנה דהא עני הוא דהחזיק בדרך ולרבי מחיר דהאי עני הוא ואי אמר הוא קני אבל השתא דיכול היה לערב ולומר שביחתי במקום פלוני ולא אמר מספקא לן אי הוה דעתו לקנות שביחתי בסוף התחום או בצניחו והרי זה חמר גמל שאין לו אלא אלפים שבין ביתו לסוף התחום אבל אלפים שבעבר ביתו ללד השני הפסיד דשמא בסוף התחום קנה ומסוף התחום נמי לא קנה אלפים ללד עיר האחרת שמו לא קנה שביחתי כלן כי אם בצניחו: גמ' תינא נמי כה"ל דשני לז' ב' נחיס וביניהן שני תחומי שני עקיקין: כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב. דבריו ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי פה עת חמה הוא עת צניחה לומר למחר מושכים והולך אמר רבה לומר כולי למחר לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי לומר כמאן אולא הא דאמר עולא מי שהחזיק בדרך והחזירו חבריו הרי הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה רב יהודה בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נחן בר אושעיא כי הוה אויל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה הכא למחר קרית ואויל כמאן

ועת צניחא ומאמר שביחתי צניחא מקום מסוים היה בין שני החמומין: מאי דעסיך. דעשיר את ואמרת שביחתי במקום פלוני: והא אמר רב נחמן. דלא שרי ר' יהודה אלא במקומי ומינה כוונתיה דרב נחמן לעילוי: שכפ. שקונה שביחתי דרגלי יו"ט ד' אמות לקניית בית לצד מאלפים לכל רוח: לחמירי הוא. דמפסקי ארבע אמות: מתני' מי שילא מעירו לילך בעיר אחרת שמערבין בה שקמוכה לעירו נחון ד' אלפים: הוא מוסר לילך. ואע"פ שלא אמר כלום כדפירשתי לעילוי דכיון שיש לו לשם בית והאי לא עקר דעתו מהליכתו ונתכוון לקנות שביחתי בסוף התחום והוא כענין האומר שביחתי במקום פלוני וקנה דהא עני הוא דהחזיק בדרך ולרבי מחיר דהאי עני הוא ואי אמר הוא קני אבל השתא דיכול היה לערב ולומר שביחתי במקום פלוני ולא אמר מספקא לן אי הוה דעתו לקנות שביחתי בסוף התחום או בצניחו והרי זה חמר גמל שאין לו אלא אלפים שבין ביתו לסוף התחום אבל אלפים שבעבר ביתו ללד השני הפסיד דשמא בסוף התחום קנה ומסוף התחום נמי לא קנה אלפים ללד עיר האחרת שמו לא קנה שביחתי כלן כי אם בצניחו: גמ' תינא נמי כה"ל דשני לז' ב' נחיס וביניהן שני תחומי שני עקיקין: כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב. דבריו ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי פה עת חמה הוא עת צניחה לומר למחר מושכים והולך אמר רבה לומר כולי למחר לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי לומר כמאן אולא הא דאמר עולא מי שהחזיק בדרך והחזירו חבריו הרי הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה רב יהודה בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נחן בר אושעיא כי הוה אויל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה הכא למחר קרית ואויל כמאן

ועת צניחא ומאמר שביחתי צניחא מקום מסוים היה בין שני החמומין: מאי דעסיך. דעשיר את ואמרת שביחתי במקום פלוני: והא אמר רב נחמן. דלא שרי ר' יהודה אלא במקומי ומינה כוונתיה דרב נחמן לעילוי: שכפ. שקונה שביחתי דרגלי יו"ט ד' אמות לקניית בית לצד מאלפים לכל רוח: לחמירי הוא. דמפסקי ארבע אמות: מתני' מי שילא מעירו לילך בעיר אחרת שמערבין בה שקמוכה לעירו נחון ד' אלפים: הוא מוסר לילך. ואע"פ שלא אמר כלום כדפירשתי לעילוי דכיון שיש לו לשם בית והאי לא עקר דעתו מהליכתו ונתכוון לקנות שביחתי בסוף התחום והוא כענין האומר שביחתי במקום פלוני וקנה דהא עני הוא דהחזיק בדרך ולרבי מחיר דהאי עני הוא ואי אמר הוא קני אבל השתא דיכול היה לערב ולומר שביחתי במקום פלוני ולא אמר מספקא לן אי הוה דעתו לקנות שביחתי בסוף התחום או בצניחו והרי זה חמר גמל שאין לו אלא אלפים שבין ביתו לסוף התחום אבל אלפים שבעבר ביתו ללד השני הפסיד דשמא בסוף התחום קנה ומסוף התחום נמי לא קנה אלפים ללד עיר האחרת שמו לא קנה שביחתי כלן כי אם בצניחו: גמ' תינא נמי כה"ל דשני לז' ב' נחיס וביניהן שני תחומי שני עקיקין: כיון שהחזיק בדרך קנה עירוב. דבריו ר' יהודה יתר על כן אמר ר' יוסי פה עת חמה הוא עת צניחה לומר למחר מושכים והולך אמר רבה לומר כולי למחר לא פליגי דצריך כי פליגי להחזיק ורב יוסף אמר להחזיק דכ"ע לא פליגי דצריך כי פליגי לומר כמאן אולא הא דאמר עולא מי שהחזיק בדרך והחזירו חבריו הרי הוא מוחזר ומוחזק אי מוחזר למה מוחזק ואי מוחזק למה מוחזר הכי קאמר אע"פ שמוחזר מוחזק כמאן כרב יוסף ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה רב יהודה בר אישתתא אייתי ליה כלכלה דפירי לרב נחן בר אושעיא כי הוה אויל שבקיה עד דנחית דרגא אמר ליה הכא למחר קרית ואויל כמאן